

Vennep keerde hij zich tijdens de bezetting van meet af aan tegen alles wat de autoriteiten decreteerden: hij weigerde inkomstenbelasting te betalen en ageerde tegen de veeleveringen en vooral ook tegen de Arbeidsdienst. Bij zijn broer Marinus, boer bij Kampen¹, vond hij in de herfst van '42 een Joodse onderduiker die hij meenam om vervolgens, met overwinning van een zeker 'plattelands-antisemitisme', meer en meer hulp te gaan bieden aan vervolgte Joden – ja, toen hij na de April-Meistakingen een eigen Knokploeg vormde, trok hij een Joodse onderduikster als koerierster aan. Posts Knokploeg begon, net als de Friese, met overvallen op Plaatselijke Bureauhouders – één revolver had hij, een tweede werd gesuggereerd met een omgekeerde pijpsteel. 'Als ik 's avonds', aldus in zijn dagverhaal de bij Post ondergedoken LO'er Arnold Douwes,

'op de boerderij van de *Bigshot*, zoals we hem noemden, aankwam, zag ik gewoonlijk in de bloemenhof een stelletje onderduikers kuieren, bij de schuur stond dan een groepje in druk gesprek, hier en daar liep een kind met zwarte of gebleekte haren en donkere ogen. De *Bigshot* zelf zat dan als hij thuis was (hetgeen niet dikwijls het geval was), in conferentie in de voorkamer . . . In de woonkamer zag het er uit als in een kledingmagazijn: stapels sokken, overalls en andere nuttige kledingstukken, alle bestemd voor onderduikers, lagen er verspreid.'²

Medio juli moesten Post en zijn vrouw hun boerderij verlaten (de kinderen werden bij familieleden ondergebracht); ze leefden eerst in een schuilplaats in de bossen, van waaruit Post deelnam aan het in brand steken van boerderijen van NSB'ers, vonden toen elders onderdak en trokken in de herfst naar het westen; een andere broer was er predikant in Rijnsburg.

Ook van Johannes Post ging een ontzaglijke bezieling uit – Valstar en de zoveel jongere Scheepstra waren evenwel betere organisatoren. Er kwamen tussen Valstar en de zeer aan de Anti-Revolutionaire Partij verkleefde Post ook politieke meningsverschillen, want juist door het KP-werk zag Post voor de ARP een belangrijke toekomst weggelegd, misschien ook wel voor zichzelf.³ In deze verwachtingen van de grote KP-leider werd de opvatting weerspiegeld die veel meer illegale werkers eigen was: zij, die in tegen-

¹ Marinus Post, die enkele jaren ouder was dan Johannes, leidde in '43-'44 een eigen Knokploeg; in nog sterker mate dan Johannes was hij een 'vrijbuiters'. ² Arnold Douwes: 'Dagboek', p. 7-8 (Collectie LO/LKP, BO-4). ³ 'Johan', zo gaf een van de medewerksters van Johannes Post, Martha van Huessen-Pikaar, een begin '44 met hem gevoerd gesprek weer, 'wil burgemeester worden van zijn eigen gemeente. 'Dat kan toch niet' . . . Maar Johan zegt: 'Wij hebben het verdiend, Martha, en dat